Lietas arhīva Nr. 1A-0085-19/6
ECLI:LV:RIRT:2019:0301.1A33029818.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2019.gada 1.martā

Rīgas rajona tiesa,
tiesnese K.Evertovska,
piedaloties sūdzības iesniedzējai /pers. A/, aizstāvim /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja /pers. A/ (turpmāk – arī Sūdzības iesniedzējs) sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – Iestāde) 2018.gada 22.jūnija lēmumu Nr.946.

Aprakstošā daļa

[1] 2018.gada 11.maijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 10 rotas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC358210 par to, ka 2018.gada 11.maijā plkst.01.07, Rīgā /pers. A/vadīja transportlīdzekli *BMW 530*, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, pa O.Vācieša ielu no Bāriņu ielas puses Mazā Nometņu ielas virzienā atrodoties alkohola reibumā. Minimālā alkohola koncentrācija 0.95 promiles, kas tika konstatēts ar alkometru AlcoQuant A107525 (verifikācija derīga līdz 2018.gada 28.septembrim), izdarot Latvijas APK 149.^{15} panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[2] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja 2018.gada 11.maija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC 358210 (turpmāk – arī Sākotnējais lēmums) Sūdzības iesniedzējai par Latvijas APK 149.^{15}panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu uzlikts naudas sods 450 *euro* un atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 12 mēnešiem.

[3] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, Sūdzības iesniedzēja to pārsūdzēja Iestādē.

[4] Ar 2018.gada 22.jūnija Iestādes lēmumu Nr.946 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts un iesniegtā sūdzība noraidīta.

Iestāde lēmumā norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokolam Nr. PC 228034 pievienots Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldes inspektora A.Fjodorova ziņojums, no kura izriet, ka 2018.gada 11.maijā, pildot dienesta pienākumus ap plkst.01.07 tika pamanīts transportlīdzeklis *BMW 530*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, O.Vācieša ielā Nr.7. Iepriekš minētais transportlīdzeklis bija pamanīts pie Uzvaras parka pieminekļa. Pie minētā transportlīdzekļa grīļodamies piegāja sieviete, iekāpa transportlīdzeklī vadītāja vietā un uzsāka braukšanu. Radās aizdomas, ka vadītāja atrodas alkohola reibuma stāvoklī. Transportlīdzeklis *BMW 530*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, tika apturēts. Pieejot pie vadītājas, tika palūgts uzrādīt vadītāja apliecību un transportlīdzekļa dokumentus. Vadītāja uzrādīja apliecību uz /pers. A/ vārda. Sarunas laikā bija jūtama alkohola smaka no /pers. A/ mutes dobuma, uz ko viņa paskaidroja, ka bija izdzērusi glāzi vīna. Tika izsaukta Ceļu policija.

Iestāde norāda, ka no lietas materiāliem redzams, ka 2018.gada 11.maijā plkst.01.40 /pers. A/ tika veikta pārbaude ar alkometru AlcoQuant 6020 Nr.A107525 un izelpā konstatēts 0,97 promiles alkohola (mēraparāta nolasījums 1,06 promiles, aprēķinot pieļaujamo kļūdu - 0,97 promiles), plkst. 01:55 konstatētas 0,95 promiles alkohola (mēraparāta nolasījums 1,04 promiles, aprēķinot pieļaujamo kļūdu - 0,95 promiles). Pārbaudes rezultāti ar aprēķināto mēraparāta kļūdu fiksēti transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā Nr.NB360735, ar kuru iesniedzēja iepazinās un piekrita veiktās pārbaudes rezultātiem, apliecinot to ar savu parakstu. Pārbaudes protokolam Nr.NB360735 ir pievienotas divas alkometra Alco Quant 6020 izdrukas Nr.9540 un Nr.9541, ar kurām arī /pers. A/ tika iepazīstināta un tās parakstīja.

Lēmumā norādīts, ka lietas materiālos nav rakstveida liecības par to, ka iesniedzēja nepiekrita pārbaudes rezultātiem vai arī būtu lūgusi nogādāt viņu medicīniskajā iestādē ekspertīzes veikšanai.

VP RRP KPP PPP ??? jaunākais inspektors M.Valters dienesta ziņojumā norāda, ka 2018.gada 11.maijā pildīja dienesta pienākumus kopā ar inspektoriem A.Astafjevu un L.Rāznu. Plkst.00.45 no dežūrdaļas saņēma izsaukumu uz O.Vācieša ielu 7, kur Pašvaldības policija aizturējusi vadītāju, kas, iespējams, atrodoties alkohola reibumā. Ierodoties izsaukuma vietā, uz vietas atradās Pašvaldības policija, transportlīdzeklis *BMW 530*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ un tā vadītāja /pers. A/. Vadītājai tika piedāvāts veikt alkohola ietekmes pārbaudi, kam viņa piekrita. Iepūšot pirmo reizi, tika konstatētas 1,06 promiles alkohola izelpojamajā gaisā. /pers. A/ teikusi, ka izdzērusi tikai vienu glāzi vīna un nevar būt tik daudz promiļu. Paskaidrojis, ja viņa nepiekrīt mērījuma rezultātiem, var braukt uz medicīnisko pārbaudi. Vadītāja piekrita veikt atkārtotu pūtienu, kurā tika konstatētas 1,04 promiles. /pers. A/ parakstīja transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB360735 un abas izdrukas no mēraparāta. Vadītājai vairākkārt tika piedāvāts braukt uz medicīnisko pārbaudi, tomēr viņa piekrita visiem mērījumu rezultātiem uz vietas. Video vai audio ieraksti netika veikti.

Iestāde lēmumā norāda, ka ņem vērā praksē izteiktās atziņas, proti, to, ka publiskajās tiesībās darbojas publiskās ticamības princips, un policijas amatpersonu sastādītiem dokumentiem, arī administratīvo pārkāpumu protokoliem, a apriori ir publiskā ticamība, un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina. Administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā fiksētas ziņas par izdarīto pārkāpumu. Tas vērtējams kopsakarā ar citiem |ierādījumiem lietā *(Zemgales apgabaltiesas 2013.gada 03 jūnija spriedums lietā Nr.116008413, 106AA-0119/13-14)*.

VP RRP KPP ieskatā, zinot par kādu pārkāpumu iesniedzēja tiek saukta pie administratīvās atbildības, ja viņa nepiekrita pārkāpumam vai mērījumiem, aizstāvot savu viedokli, loģiski būtu bijis norādīt savus paskaidrojumus un argumentus par konkrēto pārkāpumu protokolā, vai atsevišķā rakstveida paskaidrojumā. Ja persona būtu pilnīgi pārliecināta par savu nevainīgumu, loģiska un pašsaprotama būtu sevis aizsargāšana, nekavējoties izsakot konkrētus, detalizētus iebildumus. Pretēji iesniegumā norādītajam, iesniedzēja parakstīja transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu un veica ierakstu, ka piekrīt veiktas pārbaudes rezultātiem. Norāda, ka iepriekšējās dienas vakarā bija lietojusi alkoholu. Nav sniegts rakstveida paskaidrojums lēmuma pieņemšanas laikā. Iestāde uzskata, ka jebkurai liecībai, paskaidrojumiem un protokolā ierakstītam personas paskaidrojumam, kas nostiprināts uzreiz pēc notikuma, ir lielāka ticamība, nekā liecībai vai paskaidrojumiem, kas tapuši vēlākā laika posmā. Iestādei nav pamata apšaubīt policijas

darbinieka konstatēto un pēc tam protokolā Nr.PC358210 norādītos apstākļus, jo tie apstiprinās ar lietas materiāliem. Iesniedzējas vēlāk sniegtie paskaidrojumi par lietas būtību jau uzskatāmi par paskaidrojumiem, kas sniegti attālinātā laika posmā no paša notikuma un atzīstami par mazāk ticamiem, jo /pers. A/ bija laiks tos sagatavot un pasniegt kā faktu, kurš šajā brīdī vairs nav objektīvi pārbaudāms un pierādāms. Iestāde nesaskata šķēršļus, lai /pers. A/ uzreiz pēc administratīvā pārkāpuma protokola noformēšanas norādītu uz faktiskajiem apstākļiem, kas pilnībā izslēgtu šaubas par viņas kā transportlīdzekļa vadītāja nevainīgumu. Iestāde uzskata, ka apstākļos, kad persona ir pilnīgi pārliecināta par savu nevainīgumu, loģiska un pašsaprotama būtu sevis aizstāvēšana, nekavējoties izsakot iebildumus un savu viedokli par notikušo, norādot uz būtiskiem faktiem.

Par izdarīto administratīvo pārkāpumu /pers. A/ piemērots Latvijas APK 149.[15] panta otrās daļas sankcijā paredzētais minimālākais naudas sods 450 *euro* apmērā un atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 12 mēnešiem.

Lēmumā secināts, ka administratīvā protokols sastādīts, kā arī sods piemērots likumīgi un pamatoti.

[5] Par Lēmumu /pers. A/ iesniedza sūdzību tiesā, lūdzot lēmumu atcelt pilnībā un lietu izbeigt. Sūdzībā norādīti šādi argumenti.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka pārkāpuma protokola parakstīšana nenozīmē vainas atzīšanu, kā to norāda policija galējā lēmumā. Norāda, ka parakstot protokolu savu vainu un pārkāpumu nav atzinusi. Protokola sastādīšanas brīdī pie viņas automašīnas atradās vairāki policisti, no kuriem viens bļāva un nepārtraukti atkārtoja, ka jāpūš alkometrā, ko viņa no bailēm arī izdarīja. Protokolu parakstījusi tāpēc, ka bija nobijusies un netika izskaidrots, ka var to arī neparakstīt.

Sūdzībā norādīts, ka policistiem vairākkārt tika paskaidrots, ka ir izdzērusi vienu glāzi vīna un no vienas glāzes nevar būt tik daudz promiles, cik uzrādīja alkometrs, tāpēc policistiem tika lūgts aizvest uz slimnīcu nodot asinis, tomēr policijas darbinieki šādu lūgumu ignorēja, tā vietā sāka bļaut un nepārtraukti atkārtot, ka jāpūš alkometrā, ko beigās aiz bailēm no policistiem arī izdarījusi.

Sūdzībā atsaucas uz 2005.gada Ministru kabineta noteikumiem Nr.15, kas nosaka kārtību, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā, un uzskata, ka viņa netika informēta par savām tiesībām nepiekrist alkometra rezultātiem, netika izskaidrots, kādā veidā var realizēt tiesības nepiekrist alkometra rezultātiem un kādas sekas iestājas, ja tiek parakstīts transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols.

Uzskata, ka Ministru kabineta apstiprinātā transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola veidlapa rada maldinošu iespaidu par tiesībām nepiekrist alkometra rezultātiem, jo tajā ir tikai frāze par piekrišanu rezultātiem, bet nav atstāta iespēja vadītājam atzīmēt, ka rezultātam nepiekrīt.

Sūdzības iesniedzēja savā sūdzībā norāda, ka neizskaidrojot tiesības par medicīnisko pārbaudi, nav ievērota transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes procesuālā kārtība, tāpēc alkometra mērījumi nav pieļaujami pierādījumi. Uzskata, ka policistu rīcība bija acīmredzami prettiesiska, un līdz ar to nav pamata viņas sodīšanai par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Sūdzībā norādīts, ka policista M.Valtera ziņojumā sniegtās ziņas ir kļūdainas un neatbilst patiesajai notikuma gaitai. Policistu ziņojumi nevar tikt vērtēti kā pierādījums personas vainai, jo policistu ziņojums ir tikai policistu vēlmju izklāsts par to, kā viņi vēlējās, lai būtu patiesībā noticis. Ziņojumus sastāda tās pašas personas, kuras izvirza apsūdzību pārkāpuma izdarīšanā. Līdz ar to šādas personas ir personīgi ieinteresētas sniegt vienpusēju, savai apsūdzībai labvēlīgu notikumu aprakstu, kas neveicina objektivitāti. Uzskata, ka to ko apgalvo policists nenozīmē, ka teiktais ir patiesība. Turklāt nevienam pierādījumam nav iepriekš noteikta spēka.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka policijas darbinieku ziņojumi tiek veidoti tad, kad viņiem ir parocīgāk, lai atspēkotu jebkādus protokola trūkumus. Norāda, ka nav saprotams, kāpēc policists M.Valters savā ziņojumā norāda, ka vairākkārtīgi ir piedāvājis viņai braukt uz medicīnisko pārbaudi, ja viņa it kā ir pārbaudei piekritusi, jo ja tā būtu, tad policistam nebūtu nekādas vajadzības vēl papildus piedāvāt doties veikt medicīnisko pārbaudi. Uzskata, ka policists acīmredzami ar savu ziņojumu vēlējās atspēkot to, ka faktiski viņai viņas tiesības izskaidrotas netika.

[6] Tiesas sēdē Sūdzības iesniedzēja sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem argumentiem. Norādīja, ka bija izdzērusi vienu glāzi vīna un piesēdās uzreiz pie stūres, brauca uz Uzvaras pieminekli, lai noliktu svecītes. Pie Uzvaras pieminekļa stāvēja pašvaldības policija. Viņi apturēja un vaicāja, kāpēc viņa šeit tik vēlu brauc un vai ir lietots alkohols. Policistiem teikusi, ka ir iedzērusi glāzi vīna. Pašvaldības policija izsauca Ceļu policijas darbiniekus. Lika viņai iepūst alkometrā, ko arī izdarījusi. Parādījās, ka ir promiles. Norāda, ka nav piekritusi rezultātam un teikusi, lai viņu ved uz slimnīcu. Policijas darbinieki atbildēja, ka nevedīs. Paskaidro, ka otro reizi negribēja pūst, par to policijas darbinieki klieguši uz viņu. Norāda, ka bija nobijusies un iepūta vēlreiz alkometrā. Zinājusi, ka, ja nepakļausies policistu norādījumiem, tad var uzlikt vēl lielāku sodu, tāpēc iepūta alkometrā otro reizi. Norāda, ka policijas darbinieki nodiktēja kas jāuzraksta. Paskaidro, ka tikai vēlāk uzzināja, ka uz slimnīcu varēja aizbraukt pati divas stundas vēlāk. Zināja, ka ir iespējams nodot asinis. Norāda nav nepiekritusi rezultātam un to pateica policijas darbiniekiem, bet policijas darbinieki atbildējuši, ka viņu uz slimnīcu nevedīšot. Pēc stundas ieradās Valsts policija. Nākamajā dienā paziņoja, ka jāierodas uz lēmuma pieņemšanu. Tur tika viss izskaidrots. Lūdza, lai neatņem tiesības uz 1 gadu. Strādā par grāmatvedi un mašīnas tiesības ir nepieciešamas darbam. Alkohola testu veica policists Mārtiņš Valters un visa saruna bija ar viņu. Inspektore Laila Rāzna sēdēja aizmugurē, visu dzirdēja un pierakstīja.

[7] Tiesas sēdē aizstāvis norādīja, ka /pers. A/ sūdzībā norāda, ka nav piekritusi alkometra mērījumu rezultātiem un ir lūgusi, lai viņu nogādā medicīnas iestādē, lai veiktu analīzes. Galējā lēmumā policija norāda, ka netic paskaidrojumiem, jo tie ir vēlāk iesniegti. Policija uzskata, ka šie paskaidrojumi nav uzskatāmi par pierādījumiem, jo tie nav objektīvi. Policija nav veikusi video un audioierakstu un mēs nevaram pārliecināties par notikumu. Policija ignorē loģisku faktu, ka policista Mārtiņa Valtera ziņojums tika iesniegts vairāk kā mēnesi pēc notikuma. Norāda, ka nav iespējams objektīvi pārbaudīt vai policista Mārtiņa Valtera ziņojumā norādītais atbilst patiesībai. Nav saprotams, kāpēc nav pieejams video un audio ieraksts. Visas policijas mašīnas ir aprīkotas ar video un audioierīcēm. Video sistēmai ir jābūt ieslēgtai visu patrulēšanas laiku. Ja kādu iemeslu dēļ sistēma nedarbojas, ir jābūt policijas ziņojumam un paskaidrojumam, kāpēc video un audio sistēma nedarbojās. Video un audio ieraksti būtu devuši iespēju noskaidrot patiesību. Uzskata, ka ieraksta neesamība ir pamats administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanai.

[8] Liecinieks Aleksejs Astafjevs tiesas sēdē paskaidroja, ka atceras to, ka viņiem bija izsaukums pie Uzvaras pieminekļa. Dežurēja kopā ar Mārtiņu Valteru un Lailu Rāznu. Norāda, ka dokumentus noformēja policijas darbinieki Mārtiņš Valters un Laila Rāzna, bet viņš nav kontaktējies ar /pers. A/. Norāda, ka dokumentu formēšanas brīdī neatradās blakus. Paskaidro, ka filmēšana iekšā salonā netiek veikta, bet tiek veikts audio ieraksts, jo tā ir obligāta prasība.

[9] Lieciniece Laila Rāzna tiesas sēdē paskaidroja, ka saņēma izsaukumu no pašvaldības policijas par braukšanu reibumā. Norāda, ka viņa pati nerunāja ar /pers. A/ un neatceras, kur atradās tajā momentā. Neatceras, ka Sūdzības iesniedzēja pūta alkometrā. Norāda, ka nekādu strīdu nebija. Materiālu sastādīja policijas darbinieks Mārtiņš Valters. Paskaidro, ka dienesta transportlīdzeklis bija aprīkots ar video ieraksta sistēmu, ir arī audio ieraksta sistēmu. Nezina kurš ir atbildīgs par audio ieraksta pievienošanu lietas materiāliem. Neatceras, ka būtu bijuši traucējumi sistēmā. Audio un video ieraksta sistēma vienmēr strādā. Mašīnā iekšā netiek filmēts video, audio ieraksts tiek veikts gan iekšā salonā, gan ārpusē. Tas vienmēr ir ieslēgts.

[10] Liecinieks Mārtiņš Valters tiesas sēdē paskaidroja, ka dežūrdaļā ienāca izsaukums, ka pašvaldības policija ir aizturējusi autovadītāju alkohola reibumā Ojāra Vācieša ielā. Vadītāja bija /pers. A/. Ierodoties notikuma vietā, stāvēja *BMW* un pašvaldības policijas automašīna.

Policistiem tika palūgts uzrakstīt ziņojumu par notikumu. Ņemot vērā, ka vadītāja bija lietojusi alkoholiskos dzērienus, vajadzēja veikt pārbaudi. Vadītāja divas reizes iepūta alkometrā, bija sanācis līdz promilei. Norāda, ka viņš sastādīja protokolu un veica alkohola testu. /pers. A/ tika vairākas reizes informēta par tiesībām braukt uz slimnīcu. Paskaidro, ka iepūšot pirmo reizi, viņa protokolu neparakstīja un nepiekrita rezultātam. Viņai tika piedāvāts braukt uz slimnīcu uz ekspertīzi, lai pārbaudītu promiles, bet, kad gatavojušies braukt uz ekspertīzi, /pers. A/ rezultātam piekritusi un parakstīja

protokolu, līdz ar ko nebija nepieciešams braukt uz ekspertīzi. Nezina, vai audio ieraksts tika veikts, norādot uz to, ka video sistēma tika ieslēgta, tā darbojas kopā ar audio ierakstu, bet vai tur kas tika fiksēts, nevar pateikt.

Motīvu daļa

[11] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma šādu apstākļu dēļ.

[12] Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

[13] Iepazinusies ar Iestādes lēmumā minētajiem argumentiem un apsvērumiem kopsakarībā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa secina, ka Iestāde pārkāpuma apstākļus novērtējusi pareizi, vispusīgi un pilnīgi. Iestādes secinājumi pamatoti ar lietā noskaidrotiem faktiskajiem apstākļiem, pareizi piemērojot atbilstošās tiesību normas.

[14] Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[15] Atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmajā daļā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, ko administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[16] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta ceturtā daļa nosaka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

[17] Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus *(Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija spriedums lietā Nr.SKA-219/2007 11.apakšpunkts).*

[18] Tiesa konstatē, ka /pers. A/ saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas APK 149.^{15} panta otro daļu par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles, bet nepārsniedz 1,0 promili

[19] Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, 2018.gada 11.maijā plkst.01.07, Rīgā vadītāja /pers. A/ vadīja transportlīdzekli *BMW 530*, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, pa O.Vācieša ielu no Bāriņu ielas puses Mazā Nometņu ielas virzienā, atrodoties alkohola reibumā. Minimālā alkohola koncentrācija izelpojamā gaisā 0.95 promiles, kas tika konstatēts ar alkometru AlcoQuant A107525 (verifikācija derīga līdz 2018.gada 28.septembrim).

[20] Tiesa secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka Sūdzības iesniedzēja protokolā norādītajā laikā un vietā vadīja transportlīdzekli.

[21] Lietā pastāv strīds par Sūdzības iesniedzējai transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā konstatēto alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā.

[22] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{5}pantu, lai konstatētu alkohola reibumu, Valsts policijas darbinieki un Valsts robežsardzes darbinieki (uz valsts robežas) ir tiesīgi pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja izelpoto gaisu ar šim nolūkam paredzētu mēraparātu, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām, vai nogādāt transportlīdzekļa vadītāju medicīnas iestādē šādas pārbaudes veikšanai, ja ir pamatotas aizdomas, ka viņš ir alkohola reibumā, bet izelpotā gaisa pārbaudi nav iespējams veikt vai transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt tās rezultātiem. Kārtību, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā, nosaka Ministru kabinets.

[23] Saskaņā ar 2005.gada 11.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" (*spēkā uz pārkāpuma izdarīšanas brīdi - 2018.gada 11.maiju)* 4.punktu, ja transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā nav iespējams veikt, vai, ja transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt pārbaudes veikšanai vai tās rezultātiem, darbinieks izdara attiecīgu ierakstu šo noteikumu 8.punktā minētajā protokolā un attiecīgo personu divu stundu laikā nogādā tuvākajā šo noteikumu 1.pielikumā minētajā ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Atbilstoši šo noteikumu 9.punktam transportlīdzekļa vadītāja paraksts uz darbinieka aizpildītā protokola apliecina, ka attiecīgais transportlīdzekļa vadītājs piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem.

[24] No lietā esošā Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr. NB360736 redzams, ka /pers. A/, veicot pārbaudi plkst. 01.40 izelpas gaisā konstatēts 0.97 promiles alkohola, bet atkārtoti pēc 15 minūtēm plkst. 01.55 konstatēts 0.95 promiles alkohola. Sūdzības iesniedzēja pārbaudes veikšanai un tās rezultātiem ir piekritusi, par ko liecina viņas paraksts protokolā.

[25] Sūdzības iesniedzēja norāda, ka ir vēlējusies, lai viņu aizved uz medicīnisko iestādi alkohola koncentrācijas noteikšanai, jo nav piekritusi veiktajiem rezultātiem, taču policijas darbinieki ir atteikušies šo lūgumu izpildīt.

[26] No policijas darbinieka M.Valtera rakstveida ziņojuma izriet, ka /pers. A/ tika piedāvāts veikt alkohola pārbaudi, kam viņa piekrita un paskaidrots, ja viņa nepiekrīt mērījuma rezultātiem, tad var braukt uz medicīnisko pārbaudi.

Tiesa atzīst, ka policijas darbinieka M.Valtera tiesas sēdē liecinātais nav pretrunā ar viņa rakstveida ziņojumā norādīto.

[27] Tiesa konstatē, ka /pers. A/ ir parakstījusi alkometra izdrukas, transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu un bez iebildumiem parakstījusi administratīvā pārkāpuma protokolu, kā arī pārkāpuma konstatēšanas vietā nav iesniegusi policijas darbiniekiem rakstveida paskaidrojumus, kuros būtu izteikti iebildumi pret pārbaudes rezultātiem vai policijas darbinieku rīcību, atsakoties /pers. A/ nogādāt medicīnas iestādē pārbaudes veikšanai. Tiesa nekonstatē objektīvus šķēršļus, kas būtu lieguši /pers. A/ rakstveidā norādīt, ka viņai ir iebildumi pret policijas darbinieku rīcību. Līdz ar to tiesai nav

pamata uzskatīt, ka policijas darbinieki būtu prettiesiski atteikušies /pers. A/ nogādāt medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Kā norādījusi Latvijas Republikas Administratīvā apgabaltiesa savā 2009.gada 15.decembra spriedumā (lieta Nr. A42499107), ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz tūlīt pēc pārkāpuma sniegt patieso lietas apstākļu izklāstu sīkā paskaidrojumā.

Tiesa norāda, ka vislielākā ticamība ir dodama tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgu versiju.

[28] Tiesa nepiedod ticamību Sūdzības iesniedzējas sūdzībā un tiesas sēdē norādītajam, ka protokolu parakstījusi tāpēc, ka bija nobijusies un netika izskaidrotas tiesības, jo tas neapstiprinās ar lietas materiāliem un liecinieku liecībām tiesas sēdē. Pretēji Sūdzības iesniedzējas norādītajam, tiesa no lietas materiāliem, tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem un liecinieku liecībām nekonstatē nevienu apstākli, kas liecinātu, ka /pers. A/ protokolu būtu parakstījusi viltus vai viņai izteiktu draudu ietekmē. Bez tam, kā norāda pati Sūdzības iesniedzēja, viņa lūgusi policijas darbiniekiem vest viņu uz medicīnisko iestādi, līdz ar to secināms, ka /pers. A/ bija zināmas viņas tiesības nepiekrist pārbaudes rezultātiem.

[29] Tiesa secina, ka policijas darbinieki alkohola koncentrācijas noteikšanu Sūdzības iesniedzējai izelpotajā gaisā veikuši atbilstoši Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumos Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" noteiktajai kārtībai. Atbilstoši šo noteikumu 9.punktam, piekrišanu konstatētajai alkohola koncentrācijai izelpotajā gaisā Sūdzības iesniedzēja apliecinājusi, parakstot Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu.

[30] Tiesas ieskatā /pers. A/ ir motīvs noliegt to, ka alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā bija pārsniegusi 0.5 promiles, lai izvairītos no atbildības par izdarīto.

[31] Uz Sūdzības iesniedzējas sūdzībā norādīto, ka policijas ziņojumi nevar tikt vērtēti kā pierādījums personas vainai, tiesa norāda, ka policijas darbinieki ir valsts amatpersonas, kuru sastādītajiem dokumentiem *a priori* ir piešķirama publiska ticamība, ko iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina *(skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 12.novembra rīcības sēdēs lēmumu lietā Nr. SKA-674/2008).* Lietā nav iegūti pierādījumi, kas dotu pamatu apšaubīt valsts policijas darbinieku objektivitāti vai norādītu uz viņu ieinteresētību /pers. A/ nepamatotā sodīšanā.

[32] Augstākās tiesas Senāta praksē atzīts, ka tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (sk., piemēram, *Senāta 2007.gada 18.septembra spriedums lietā Nr. SKA-395/2007 14.punkts, Senāta 2007.gada 22.februāra spriedums lietā Nr. SKA-52/2007, Senāta 2007.gada 24.maija spriedums lietā Nr. SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr. SKA-493/2008 14.punktu*).

[33] Uz Sūdzības iesniedzējas aizstāvja tiesas sēdē norādīto par to, ka lietā nav video un audio ieraksta no Valsts policijas dienesta automašīnas, līdz ar ko nav iespēju noskaidrot patiesību, tiesa norāda, ka Latvijas APK neparedz šādu ierakstu kā obligātu pierādījumu. Kaut arī ieraksts varētu dot pilnīgāku priekšstatu par pārkāpuma konstatēšanas apstākļiem, ieraksta trūkums nevar būt par pamatu, lai nepiešķirtu ticamību pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem. Administratīvā pārkāpuma sastāvs ir konstatēts un pierādīts ar citiem pierādīšanas līdzekļiem un ieraksta neesamība neietekmē lietas iznākumu.

[34] Līdz ar to tiesa atzīst, ka fakts, ka Sūdzības iesniedzēja vadījusi transportlīdzekli, atrodoties alkohola reibuma stāvoklī ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 0,95 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs, ir pierādīts atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

[35] Vienlaikus tiesa norāda, ka, ja pārkāpuma konstatēšanas brīdī audio vai videoieraksts tiek veikts, Iestādei ir pienākums to vērtēt kā pierādījumu. No pārsūdzētā Lēmuma izriet, ka Iestāde nav noskaidrojusi, vai lietā ir pārkāpuma konstatēšanas brīža audio un video ieraksts, savukārt no Iestādes 2019.gada 4.februāra atbildes tiesai uz tās atkārtotu pieprasījumu izriet, ka 2018.gada 11.maija ieraksts nav saglabājies tehnisku iemeslu dēļ, jo pagājis ilgs laiks (ja video un audio netiek speciāli saglabāti citā datu nesējā, tad aptuveni pēc mēneša ieraksti izdzēšas). Tiesa uzskata, ka Iestādei ir pienākums nodrošināt tādu administratīvā pārkāpuma lietvedības procesu, lai maksimāli novērstu jebkuras šaubas Iestādes amatpersonu veikto darbību atbilstību normatīvajiem aktiem.

[36] Vērtējot /pers. A/ un aizstāvja norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo tie nevar ietekmēt lietas rezultātu. No Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk. Senāta 2004.gada 23.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-216/2004 8.punktu; 2005.gada 22.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-378/2005 12.punktu)*.

[37] Tiesa atzīst, ka lietā nav gūti nekādi pierādījumi, kas pierādītu administratīvo atbildību izslēdzošus apstākļus.

[38] Atbilstoši Latvijas APK 32.panta pirmajai daļai sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Saskaņā ar minētā panta otro daļu, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[39] Tiesa secina, ka Sūdzības iesniedzējai piemērotais sods - naudas sods 450 *euro* apmērā un transportlīdzekļu vadītāja tiesību atņemšana uz 12 mēnešiem, uzlikts atbilstoši Latvijas APK 32.panta noteikumiem, atbilst Latvijas APK 149.^{15}panta otrajā daļā noteiktajai sankcijai un ir samērīgs.

[40] Vienlaikus tiesa arī nesaskata pamatu administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanai Latvijas APK 21.panta kārtībā.

[41] Latvijas APK 289.^{12}panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai tiesa nekonstatē. Tāpat tiesa nekonstatē procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu lēmuma atcelšanai, un lietvedības izbeigšanai.

[42] Izvērtējot visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un tādēļ noraidāma, bet Iestādes lēmums atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{18}panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt, bet Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018.gada 22.jūnija lēmumu Nr.946 atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas tiesas kancelejā, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Spriedums tiesas kancelejā pieejams 2019.gada 4.martā.

Rīgas rajona tiesas tiesnese K.Evertovska